

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ: ΙΣΤΟΡΙΑ, ΜΥΘΟΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Ολόκληρο το νησί της Κύπρου είναι διάσπαρτο με τεκμήρια της αδιάλειπτης ανθρώπινης παρουσίας από τα προϊστορικά χρόνια μέχρι σήμερα και με κατάλοιπα της δημιουργικότητας των κατοίκων του τόπου, αλλά και των ξένων που άφησαν ως περαστικοί τη σφραγίδα τους στο πολιτιστικό γίγνεσθαι της Κύπρου. Οι τρεις εγγραφές της Κύπρου στον Κατάλογο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO απηχούν σημαντικούς ιστορικούς σταθμούς στην εξελικτική πορεία του νησιού, όπως διαμορφώθηκε μαζί και πλάι σε παράλληλους πολιτισμούς στην περιοχή της Μεσογείου. Ο νεολιθικός οικισμός της Χοιροκοιτίας, η Παλαίπαφος και η Νέα Πάφος - καθώς και οι δέκα βυζαντινές εκκλησίες του Τροόδους - αποτελούν μερικές από τις ωραιότερες ψηφίδες που συνθέτουν το πολιτισμικό μωσαϊκό της Κύπρου και δίκαια τοποθετήθηκαν στο χάρτη της Παγκόσμιας Κληρονομιάς.

Εντρυφώντας κανείς στην ιστορία των μνημείων της Κύπρου, μπορεί να διαπιστώσει την αρμονική συνύπαρξη στοιχείων φαινομενικά ετερόκλητων και να διακρίνει πώς συμπλέκονται η μυθολογία με τις θρησκευτικές πεποιθήσεις, πώς ορίζεται η ανθρώπινη ύπαρξη σε συνάρτηση με το φυσικό της περιβάλλον, πώς μετουσιώνονται σε τέχνη οι φόβοι και οι προσδοκίες των ανθρώπων ανά τους αιώνες. Από την πίστη σε μια μετά θάνατον ζωή στη Χοιροκοιτία μέχρι την εις Άδου Κάθοδον, από τη λατρεία της πρώτης, δίχως μορφή, θεάς της γονιμότητας μέχρι την Κυπρογένεια Αφροδίτη, από την αρχαιοελληνική Θεογονία στη Γέννηση του Χριστού διαφαίνονται οι διαχρονικές, πανανθρώπινες αναζητήσεις για τον έρωτα, το θείο και το θάνατο, όπως αποτυπώθηκαν στο μακραίωνα πολιτισμό που δημιουργήθηκε κι επιβιώνει στην Κύπρο. Η διαφύλαξη των στοιχείων που συνθέτουν τον πολιτισμό αυτό, ως κομμάτι του παγκόσμιου πολιτισμού, αποτελεί προϋπόθεση για την ιστορική αυτοσυνειδησία και το «γνώθι σαυτόν» ολάκερης της ανθρωπότητας.

Κείμενο: Κυπριακή Εθνική Επιτροπή UNESCO

